

תהלים • פרק ל"ח

Plain Hebrew Text • Navy & Gold Edition

CHAPTER PREVIEW

In this moving kapitel, Dovid HaMelech cries out to Hashem from the depths of physical suffering and spiritual anguish, recognizing that his afflictions are a result of his sins. He describes his broken heart, the distance of his loved ones, and the traps set by his enemies who seek his downfall. Despite his deep pain and silence in the face of his mockers, Dovid places his complete hope in Hashem, confessing his transgressions and begging Hashem not to abandon him but to hasten to his salvation.

The overview is the editor's commentary and is not part of the original text.

מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר:

יְהוָה אֱלֹהֵי בְּקָצָפָה תּוֹכִיחֵנִי וּבְחַמָּתָה תִּסְרֶנִּי:

כִּי־חָצִיָּה נָחֲתוּ בִּי וַתִּנָּחַת עָלַי יְדָה:

אֵין־מָתָם בְּבִשְׁרִי מִפְּנֵי זַעֲמָה אֵין־שְׁלוֹם בְּעַצְמִי מִפְּנֵי חַטָּאתִי:

כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי כַּמֶּשָׁא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי:

הַבְּאִישׁוּ נִמְקוּ חֲבוּרָתִי מִפְּנֵי אוֹלָתִי:

נַעֲוִיתִי שְׁחֹתִי עַד־מָאֵד כָּל־הַיּוֹם קָדַר הִלְכֹתִי:

כִּי־כִסְלִי מָלְאוּ נִקְלָה וְאֵין מָתָם בְּבִשְׁרִי:

נִפְּגוּתִי וְנִגְדִּיתִי עַד־מָאֵד שְׁאַגְתִּי מִנִּחַמַת לְבִי:

אֲדֹנִי נִגְדָה כָּל־תַּאֲוֹתַי וְאִנְחָתִי מִמָּה לֹא־נִסְתָּרָה:

לְבִי סִחַרְחַר עֲזָבֵנִי כַחַי וְאוֹר־עֵינַי גָּם־הֵם אֵין אִתִּי:

אֲהַבִּי וְרַעִי מִנִּגַּד נִגְעִי יַעֲמְדוּ וְקִרְוִבִי מִרְחַק עֲמָדוּ:

וַיִּנָּקְשׁוּ מִבִּקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רַעְתִּי דִּבְּרוּ הוֹוֹת וּמִרְמוֹת כָּל־הַיּוֹם יְהִגּוּ:

וְאֲנִי כַחַרְשׁ לֹא אֶשְׁמַע וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח־פִּי:

וְאֵהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאֵין בִּפְּיוֹ תוֹכָחוֹת:

כִּי־לֹהֵ יְהוָה הוֹחֵלֵתִי אֶתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנִי אֱלֹהִי:

כִּי־אָמַרְתִּי פֶן־יִשְׁמְחוּ־לִי בְמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ:

כִּי־אֲנִי לְצֹלַע נָכוֹן וּמִכְאוּבִי נִגְדִי תָמִיד:

כִּי־עוֹנֵי אֶגִּיד אֶדְאָג מִחֲטָאתִי:

וְאֵיכִי חַיִּים עָצְמוּ וְרַבּוּ שְׁנָאֵי שָׁקֶר:

וּמִשְׁלָמִי רָעָה תַּחַת טוֹכָה יִשְׁטַנּוּנִי תַּחַת רְדוּפֵי־[רָדְפֵי־] טוֹב:

אֶל־תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי:

חֹשֶׁה לְעֶזְרְתִּי אֲדֹנָי תִּשְׁוַעְתִּי: